

La longa deviga preĝo

Citenda unufoje en dudek kvar horoj

Kiu deziras citi tiun ĉi preĝon, tiu ekstaru kaj turnu sin al Dio, kaj starante sur sia loko li rigardu dekstren kaj maldekstren, kvazaŭ li atendus la kompaton de sia Eternulo, la Plej Indulga, la Kompatema. Tiam li diru:

Ho Vi, Kiu estas la Sinjoro de ĉiuj nomoj kaj la Farinto de la ĉielo! Mi petegas al Vi je Tiuj, Kiuj estas la Tagiĝoj de Via nevidebla Esenco, la Plej Ekzaltita, la Plejglora, faru mian preĝon fajro forbruligonta la vualojn, kiuj elkludas min de Via beleco, kaj lumo, kiu gvidos min al la oceano de Via Ĉeesto.

Petegante li tiam levu la manojn al Dio – glorata kaj laŭdata Li estu – kaj diru:

Ho Vi, la Sapiro de la mondo kaj la Amato de la nacioj! Vi vidas min, turniĝanta al Vi, kaj senigita je ĉia ligo al iu ajn krom al Vi, kaj kroĉiĝanta al Via kordono, per kies movo ekscitiĝis la tuta kreaĵaro. Mi estas Via servanto, ho mia Eternulo, kaj la filo de Via servanto. Vidu, staras mi preta plenumi Vian volon kaj Vian deziron, sopirante nenion ol nur Vian bonplaĉon. Mi petegas al Vi je la Oceano de

Via kompatato kaj la Suno de Via graco, faru kun Via servanto, kiel Vi volas kaj ŝatas. Je Via potenco, kiu nemezureble superas ĉiun mencion kaj laŭdon! Kio ajn estas revelaciita de Vi, estas la sopiro de mia koro kaj al mia animo la plej kara. Ho Dio, mia Dio! Ne rigardu miajn esperojn kaj miajn farojn, sed rigardu nur Vian volon, kiu ampleksas la ĉelojn kaj la teron. Je Via Plej Granda Nomo, ho Vi Sinjoro de ĉiuj nacioj! Mi deziris nur kion Vi deziris kaj amas nur kion Vi amas.

Tiam li surgeniĝu kaj klinante sian frunton al la tero, li diru:

Vi transcendas la priskribon de ĉiu ajn krom Vi mem kaj ĉies komprenon krom Vian propran.

Tiam li staru kaj diru:

Faru mian preĝon, ho mia Eternulo, fonto de vivantaj akvoj, per kiu mi vivu tiel longe kiel daŭros Via suvereneco kaj menciu Vin en ĉiu el Viaj mondoj.

Li refoje petegante levu siajn manojn kaj diru:

Ho Vi, de Kiu disigite koroj kaj animoj fandiĝis kaj per la fajro de Ties amo la tuta mondo estas ekflamigita! Mi petegas al Vi je Via Nomo, per kiu Vi subigis la tutan kreaĵaron: ne detenu de mi, kio

estas ĉe Vi, ho Vi, Kiu regas super ĉiuj homoj! Vi vidas, ho mia Eternulo, kiel tiu ĉi fremdulo rapidas al sia plej ekzaltita hejmo sub la tendo de Via majesto kaj en la regno de Via kompatato, kaj kiel tiu ĉi pekinto serĉas la oceanon de Via pardono, kaj tiu ĉi malaltulo la korton de Via gloro kaj tiu ĉi povra kreaĵo la aŭroron de Via riĉeco. Via estas la aŭtoritato ordoni, kion ajn Vi volas. Mi atestas, ke Vi estas glorenda en Viaj agoj kaj obeenda en Viaj ordonoj, kaj restu senrestrikta en Via dekreto.

Tiam li levu siajn manojn kaj ripetu trifoje la Plej Grandan Nomon.

Alláh'u'Abhá! Alláh'u'Abhá! Alláh'u'Abhá!

Tiam li klinu sin antaŭ Dio – laŭdata kaj glorata estu Li – kun la manoj sur la genuoj, kaj diru:

Vi vidas, ho mia Dio, kiel ekscitiĝis mia spirito en miaj membroj kaj korpo, aspirante adori Vin kaj sopirante memori kaj glori Vin; kiel ĝi atestas pri tio, kion la Lango de Via Ordonato atestas en la regno de Via parolo kaj en la ĉielo de Via scio. En tiu ĉi stato, ho mia Eternulo, mi ame elpetas de Vi ĉion, kio estas ĉe Vi, por ke mi montru mian malriĉecon kaj glori Vian donacemon kaj Viajn riĉaĵojn kaj deklaru mian senfortecon kaj evidentigu Vian forton kaj Vian potencon.

Tiam li staru kaj petante levu dufoje la manojn kaj diru:

Ne estas alia Dio krom Vi, la Ĉiopova, la Plej Malavara. Ne estas alia Dio krom Vi, la Ordonanto, je la komenco same kiel je la fino. Ho Dio, mia Dio! Via pardonemo kuraĝigis min, kaj Via kompatemo fortigis min, kaj Via voko min vekis, kaj Via graco min levis kaj min kondukis al Vi. Sed kiu, do, estas mi, ke mi povus kuraĝi stari ĉe la pordo al la urbo de Via proksimeco aŭ turni mian vizaĝon al la lumoj, kiuj brilas el la ĉielo de Via volo? Vi vidas, ho mia Eternulo, kiel tiu ĉi mizera kreaĵo frapas al la pordo de Via graco, kaj kiel tiu ĉi forpasema animo serĉas la riveron de eterna vivo el la manoj de Via donacemo. Estas Via la ordono ĉiutempe, ho Vi, Kiu estas la Sinjoro de ĉiuj nomoj, kaj mia estas la rezigno kaj volonta subiĝo sub Via volo, ho Kreinto de la ĉielo!

Li tiam levu la manojn trifoje kaj diru:

Pli granda ol ĉiu grandulo estas Dio!

Tiam li surgeniĝu kaj, klinante sian frunton sur la teron, li diru:

Tro alta Vi estas por ke la laŭdo de tiuj, kiuj estas proksimaj al Vi, povus ascendi ĝis la ĉielo de Via proksimeco aŭ ke la birdoj de la koroj de tiuj, kiuj

estas sindonaj al Vi, atingus la enirejon de Via pordego. Mi atestas, ke Vi estas sanktigita super ĉiuj atributoj kaj sankta super ĉiuj nomoj. Ne estas alia Dio krom Vi, la Plej Laŭdegata, la Plejglora.

Tiam li sidiĝu kaj diru:

Mi atestas, kion atestis ĉio kreita kaj la ĉielaj Kohortoj kaj la loĝantoj de la plejalta Paradizo kaj krom ili la Lango de Majesto mem el la plejglora Horizonto: ke Vi estas Dio, ke ne estas alia Dio krom Vi, kaj ke Li, Kiu estas manifestita, estas la Kaŝita Mistero, la Konservita Simbolo, per Kiu la literoj de l' "Estu!" estas interligitaj kaj kunmetitaj. Mi atestas ke estas Li, Kies nomo estas skribita de la Plumo de la Plejalta kaj Kiu estas menciita en la Libro de Dio, la Sinjoro de la Trono en la alto kaj de la tero malsupre.

Tiam li staru rekte kaj diru:

Ho Sinjoro de ĉio estanta kaj Posedanto de ĉio videbla kaj nevidebla! Vi vidas miajn larmojn kaj suspirojn kaj aŭdas mian ĝemadon kaj ploradon kaj la lamentadon de mia koro. Je Via potenco! Miaj mispaŝoj retenis min proksimiĝi al Vi, kaj miaj pekoj tenis min for de la korto de Via sankteco. Via amo, ho mia Eternulo, riĉigis min, kaj separo de Vi detruis min kaj malproksimeco de Vi konsumis min.

Mi petegas al Vi je Viaj piedsignoj en tiu ĉi sovaĝejo kaj je la vortoj "Ĉi tie estas mi. Ĉi tie estas mi", kiujn Viaj Elektitoj eldiris en tiu ĉi vastejo, kaj je la spiroj de Via Revelacio kaj la mildaj ventoj de la Mateniĝo de Via Manifestiĝo: ordonu, ke fiksiĝu mia okulo je Via beleco kaj observu mi ĉion ajn en Via Libro.

Tiam li trifoje ripetu la Plej Grandan Nomon ...

Alláh'u'Abhá! Alláh'u'Abhá! Alláh'u'Abhá!

... kaj klinu sin malsupren kun la manoj restantaj sur la genuoj kaj diru:

Gloron al Vi, ho mia Dio, ke Vi helpis al mi memori Vin kaj laŭdegi Vin kaj konigis al mi Lin, Kiu estas la Mateniĝo de Viaj signoj, kaj igis min kliniĝi antaŭ Via Moŝteco kaj igis min humiliĝi antaŭ Via Dieco kaj igis min rekonii tion, kio estas proklamita de la Lango de Via majesto.

Tiam li leviĝu kaj diru:

Ho Dio, mia Dio! Mia dorso estas klinita per la ŝarĝo de miaj pekoj kaj mia malatentemo detruis min. Kiam ajn mi kontemplas miajn malbonajn farojn kaj Vian bonvolemon, fandiĝas mia koro en mia interno kaj bolas mia sango en miaj vejnoj. Je Via Beleco, ho Vi, la Sopirolando de la mondo! Mi ruĝiĝas levante mian vizaĝon al Vi, kaj miaj petantaj manoj

hontas etendiĝi al la ĉielo de Via donacemo. Vi vidas, ho mia Dio, kiel miaj larmoj malhelpas al mi memori Vin kaj glori Viajn virtojn, ho Vi, la Sinjoro de la Trono en la alto kaj de la tero malsupre! Mi petegas al Vi je la signoj de Via Reĝeco kaj je la misteroj de Via Regado, faru kun Viaj amatoj, kiel konvenas al Via boneco, ho Sinjoro de ĉio estanta, kaj kiel decas al Via graco, ho Reĝo de la vidata kaj nevidata!

Tiam li trifoje ripetu la Plej Grandan Nomon...

Alláh'u'Abhá! Alláh'u'Abhá! Alláh'u'Abhá!

... kaj surĝenuiĝu kun sia frunto sur la tero kaj diru:

Gloron al Vi, ho nia Dio, ke Vi malsuprensendis al ni tion, kio proksimigas nin al Vi, kaj dotas nin per ĉio bona malsuprensendita de Vi en Viaj Libro kaj Viaj Skriboj. Protektu nin, ni petegas al Vi, ho mia Eternulo, kontraŭ la multegaj vanaj fantazioj kaj senfruktaj imagoj. Vi vere estas la Potenco, la Ĉio-Scia.

Tiam li levu la kapon kaj sidiĝu kaj diru:

Mi atestas, ho mia Dio, kion Viaj Elektitoj atestis, kaj rekonas, kion la loĝantoj de la plejalta Paradizo kaj tiuj ĉirkaŭantaj Vian potencan Tronon rekonis.

La regnoj de l' tero kaj ĉielo estas Viaj, ho Sinjoro de la mondoj!

—*Babá'u'lláh*